

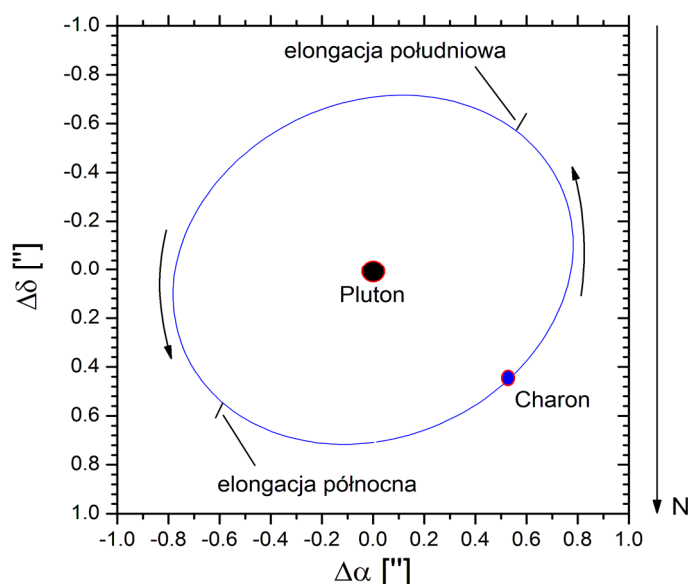
Księżyc Plutona

Największy księżyc Plutona, Charon, jest w zasadzie niemożliwy do zaobserwowania, nie tylko w warunkach amatorskich. Zdecydowałem się jednak zamieścić jego efemerydę, gdyż w teleskopie o średnicy 40 cm możliwe jest zaobserwowanie zniekształcenia dyfrakcyjnego obrazu tej planety karłowatej w czasie maksymalnej elongacji księżyca. A ponieważ Pluton oddala się już od Słońca po minięciu peryhelium, warunki obserwacyjne będą się z roku na rok pogarszać. Tak więc dla obserwatorów mających dostęp do większych teleskopów może to być ostatnia okazja do stwierdzenia obecności Charona.

Jasność Charona w tegorocznej opozycji wynosi 16.2^m.

Poniższy diagram przedstawia wygląd układu Plutona w tegorocznej opozycji w lunecie astronomicznej (obraz odwrócony – północ na dole). W tabeli podano momenty (UT) maksymalnych elongacji północnej (znak dodatni) i południowej (znak ujemny) Charona. Momenty są podane z dokładnością do 1 godziny. Próby dostrzeżenia Charona należy podejmować właśnie w czasie maksymalnej elongacji. Podano wszystkie maksymalne elongacje w okresie optymalnej widzialności planety. (W tabeli: +: elongacja północna, -: elongacja południowa).

Układ Plutona

[Dane zaczerpnięte z systemu Horizons, JPL-NASA]

Charon

Data	godz.	elong.
	h m	"
VI 15	2:00	-0.8
18	7:00	0.8
21	11:00	-0.8
24	16:00	0.8
27	21:00	-0.8
VIII 1	1:00	0.8
4	6:00	-0.8

Data	godz.	elong.
	h m	"
VIII 7	11:00	0.8
10	15:00	-0.8
13	20:00	0.8
17	01:00	-0.8
20	5:00	0.8
23	10:00	-0.8
26	15:00	0.8

Data	godz.	elong.
	h m	"
VIII 29	20:00	-0.8
IX 2	00:00	0.8
5	5:00	-0.8
8	10:00	0.8
11	14:00	-0.8
14	19:00	0.8